

SPECIALE EDITIE
1 januari 2019

DOSSIER NATIONALE BANK VAN BELGIË

INHOUD

Editoriaal	1
De BNB als melkkoe.....	4
Het dividendbeleid	7
De vele malversaties	12
Eisen en strategie.....	16
Nabeschouwing	20
Contactinfo	24

TICKER:
(EBR) BNB

MACROTRENDS is een
uitgave van:

Capital & Trends
Janseniuslaan 64-A
44561 NN HULST
BTW: NL855987753B01

e-mail :
support@macrotrends.be

De Centrale Bank is van iedereen

Beste belegger,

In 1976 toonde Nobelprijswinnaar Friedrich von Hayek op overtuigende wijze aan dat Centrale Banken eigenlijk geen enkele reden van bestaan hebben. Net zoals we geen Centrale Bakkerij nodig hebben om brood te produceren, net zo min hebben we een Centrale Bank nodig om de samenleving van geld te voorzien. Als er één ding is dat de vrije markt zéker kan, dan is het het produceren van geld.

In zo'n wereld leven we echter niet. Vandaag de dag bestaat er een monopolie op de geldproductie: in ruil voor de zekerheid dat de Centrale Bank alle schuld opkoopt die de overheid uitgeeft (in Europa gaat dat met een tussenstap via het commercieel circuit, in de States gebeurt het rechtstreeks) krijgen de eigenaars van die bank het privilege om als éniën het basisgeld te mogen produceren. Alle andere banken mogen op basis van dat eerste geld zélf ook fiduciair geld maken, maar de basishoeveelheid is en blijft een zaak van Centrale Banken.

Dat leidt vanzelfsprekend tot misbruiken. Als Centrale Banken – die overigens van in den beginne 100 % private ondernemingen waren – op voorhand zéker weten dat ze geen concurrentie zullen krijgen, dan treedt een zeer welbepaald psychologisch fenomeen op dat bekend staat als “Moral Hazard”. Als de kans niet meer bestaat dat men ooit de gevolgen van zijn eigen roekeloze gedrag zal moeten dragen – bijvoorbeeld geld lenen aan een spilzieke overheid – dan wordt men een stuk driester in die roekeloosheid dan normaal het geval is.

Hoeft het enig betoog dat dit inderdaad het geval is? Zolang bankbiljetten nog inwisselbaar waren voor specie – in casu: goud – was er nog enige controle op de banken. Men kon krediet niet zomaar roekeloos verstrekken, want kreeg de markt daar lucht van, dan haalden mensen in een mum van tijd hun deposito's weg. Op die manier gold tot tot 1971 gold nog enige vorm van controle, zij het al flink afgezwakt sinds 1914. Maar daarna was het hek werkelijk van de dam: vanaf toen konden politici gelijk wat financieren met vers gedrukt geld.

Het is tijd om de macht van die centrale banken weer in te perken. En dat begint bij het terugnemen van controle over wat ooit inderdaad een privaat initiatief was. In dit dossier vindt u een uitgebreide analyse van de geschiedenis van de Belgische Nationale Bank: hoe die in 1850 met 100 % privé kapitaal is opgericht, hoe men de private aandeelhouders in 1948 voor 50 % onteigende zonder ook maar enige vorm van compensatie, en hoe de BNB sindsdien vooral heeft gefunctioneerd als melkkoe om het gat in de eigen begroting te dichten.

Onrechtvaardig? Zeker weten. Het is sowieso al absurd om aan één bank een monopolie op de productie van geld te geven. Maar die bank daarna ook nog eens gaan nationaliseren, en ondertussen de private aandeelhouders gegijzeld houden, dat kan alleen in tijden waarin niemand nog enig benul heeft van hoe een vrije bankenmarkt werkt. Ons devies is: als er dan toch een Centrale Bank moet zijn, laat het dan één zijn van de bevolking zelf, en niét van de Staat. In dit dossier leest u hoe we dat willen aanpakken.

De weg zal lang zijn, maar de Waarheid staat aan onze kant.

Beste groeten,

Brecht Arnaert

Voorwoord door Brecht Arnaert

Beste belegger,

Dit dossier over de Belgische Nationale Bank is samengesteld op basis van een reeks bijdragen die over dit onderwerp verscheen in het beleggingsblad www.macrotrends.be, een club van beleggers met als focus het behoud van kapitaal vis-a-vis de steeds groter wordende systemische gevaren. Gedurende de maanden juli en augustus 2018 deelde activist Erik Geenen vier edities lang zijn kennis over de geschiedenis van de bank, de vele malversaties die er sinds het nationaliseren ervan gebeurd zijn, en vooral: zijn visie op hoe de private aandeelhouders hun geschonden rechten terug kunnen herstellen.

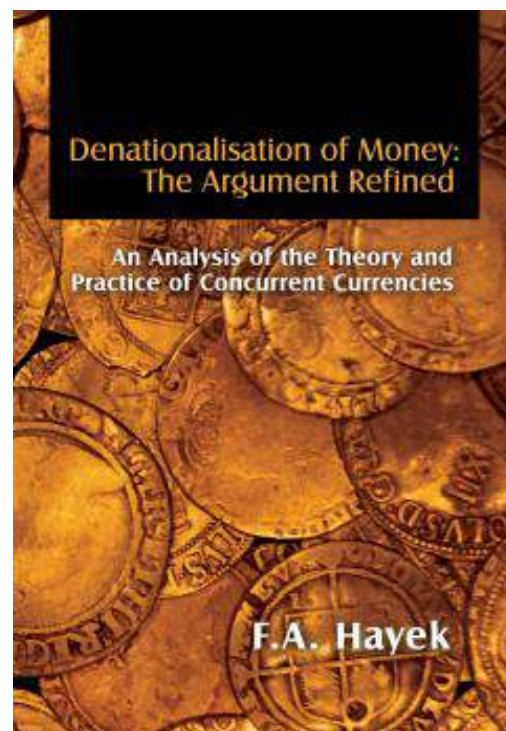
Erik Geenen, zelf aandeelhouder bij de BNB, zet zich al jaren in voor een betere behandeling van de private aandeelhouders. Begin 2018 werd ik als redacteur van www.macrotrends.be attent gemaakt op deze strijd, en aangezien Macrotrends (MT) een blad is dat zich precies bezig houdt met het beschermen van kapitaal in een wereld vol monetair geweld, leek een samenwerking mij nuttig en wenselijk. De bedoeling van dit dossier is om mensen bewust te maken van de problematiek, en via aandacht in de media druk te zetten op het bestuur van de bank om de rechten van de private aandeelhouders te respecteren.

Naar mijn bescheiden mening zijn in dit dossier genoeg feiten op een rij gezet die de grotere media ertoe aan kunnen zetten een nieuw licht te werpen op dit dossier: de concrete malversaties die niet ongestraft kunnen blijven, maar ook op de maatschappelijke relevantie van het idee dat we in ons eisenpakket naar voren brengen: indien de Centrale Bank wérkelijk een instituut van publiek belang is, waarom spreken we dan niet af dat elke burger vanaf de leeftijd van 18 sowieso één aandeel BNB krijgt?

Is dat zo'n gek idee? De geschiedenis leert ons dat het vermogen van politici om op lange termijn te denken zo laag is dat ze het algemeen belang op die lange termijn maar zelden dienen. Het geld moet NU gevonden worden, en lukt dat niet, dan geven we nieuwe schuld uit. We zijn toch zeker dat de CB die zal opkopen. Wat echter, indien elke burger, levenslang, een stem in het kapittel heeft? Zou de rijkdom van het land dan nog zo snel verkwaanseld worden? Wat het antwoord op die vraag ook is: gaan we er samen op in, dan hebben voor het eerst sinds lang weer een écht debat.

Brecht Arnaert,

1 januari 2019

The Denationalization of Money is verplichte lectuur voor gelijk wie gelooft dat we zonder centrale banken geen stabiel geld zouden hebben. Het is net andersom: doordat de geldproductie gemonopoliseerd is geworden, is de Moral Hazard van het bankensysteem alleen maar groter geworden. De crisis die we nu meemaken is de prijs die we betalen voor die fout in het denken.

Niet iedereen is de vrije markt echter genegen. Toen in 1948 de Belgische Nationale Bank genationaliseerd werd (technisch slechts de helft, maar gezien de aard van de nieuwe "aandeelhouder" die vanaf dan gelijk welke wet kon stemmen kwam dat de facto neer op een volledige onteigening) ging men deze oorspronkelijk 100 % private institutie gebruiken voor kortzichtig budgettair gewin.

Het meest wraakroepende is de verkoop van de enorme goudreserves, ooit privaat aangelegd, en vanaf toen publiek opgesoupeerd. In 1988 bezat de NBB nog zo'n 1303 ton aan goud, en daarmee was onze centrale bank één van de grootste bezitters van goud ter wereld. In de volgende 17 jaar zou men meer dan 1000 ton goud verpatsen aan historisch lage prijzen om de bodemloze putten van de Belgische schatkist te dempen.

Voorwoord door Eric Geenen

Beste lezer,

Eerst en vooral wil ik u danken voor de tijd die u gaat nemen om dit dossier door te nemen. Het is bij tijd en wijlen lastige lectuur, vooral dan omdat men de indruk krijgt dat aan zo'n groot onrecht niets te verhelpen valt. Het tegendeel is echter waar: de geschiedenis van de Nationale Bank van België is bezaaid met zoveel schandalen, dat zelfs een onpartijdige observator niet anders kan dan besluiten dat het beheer ervan compleet anders moet. Dat is ons belangrijkste punt: de BNB moet terug onder democratische controle komen.

Het is dan ook bemoedigend om in Brecht Arnaert een bondgenoot te hebben gevonden voor deze strijd. Zijn ideeën zijn radicaler dan de mijne, maar dat neemt niet weg dat we een heel eind weegs kunnen gaan. Toen hij met het voorstel kwam om de Nationale Bank weer helemaal privaat te maken, en wel door bij wet te bepalen dat elke meerderjarige burger van het land een aandeel van de BNB zou krijgen, vond ik dat maar niks. De politiek wil dat niet, en daarmee basta.

Maar toen dacht ik bij mezelf: waarom niet? Waarom zou een Nationale Bank niet rechtstreeks onder de controle van de bevolking kunnen staan? Zou de gouverneur van de bank werkelijk nog 500.000 EUR per jaar verdienen mocht iedereen jaarlijks zijn stem kunnen uitbrengen? Zouden in het verleden de goudreserves zomaar verkwanseld zijn geworden aan dumpingprijzen? Of zou in de toekomst het dividend, dat nu al tientallen jaren niet meer geïndexeerd is, werkelijk nog zo erbarmelijk laag liggen? Iets zegt mij van niet.

Overall in Europa worden meer en meer mensen zich bewust van de enorme macht van de banken. Die macht, die tot op vandaag de dag eigenlijk ongecontroleerd vermengd is met politieke macht, moet terug naar de burger. Ons volledig pakket aan eisen binnenhalen zal niet gemakkelijk zijn, maar we gaan alvast beginnen met één eis, waar we een symbooleis van maken voor dit hele dossier: de bank moet (en zal) haar private aandeelhouders correct vergoeden. En eens dat punt binnen is, begint het debat pas echt.

Erik Geenen,
1 januari 2019

20 JANUARI 2019

Op 20 januari houden we met MT voor de eerste keer een nieuwjaarsreceptie. Gastspreker wordt Erik Geenen, die uit de doeken zal doen hoe hij zijn strategie precies in werking wil zetten. De Algemene Vergadering van de BNB vindt plaats op 20 mei 2019. Dit is ook net voor de verkiezingen van 26 mei 2019, dus onze timing is perfect. Bedoeling is om tegen dan met een 500-tal mensen, die elk één aandeel hebben gekocht, aanwezig te zijn. Mét groene pet, het symbool van onze beweging.

35 000 EUR

Dit is de werkelijke waarde van het BNB-aandeel. U gelooft mij niet? Duik dan snel dit dossier in. En leer hoe het bestuur van de bank onder druk kan gezet worden om deze waardering mogelijk te maken.

Het symbool van onze beweging zijn de groene petten. Groen staat voor jong leven, toekomst, hoop. Dat is het allerbelangrijkste: geen moment geloven dat de strijd gedaan is. Mijn overwinning in het dossier-Ubizen moge ons sterken in die overtuiging. Ook de BNB zal finaal een toegift moeten doen. Het is ons recht. We moeten het gewoon opeisen. (Noot: een pet kost 5 EUR)

DEEL I: Melkkoe

In de komende vier edities – gedurende de zomermaanden – laat ik activist Erik Geenen aan het woord over een dossier dat mij steeds meer is beginnen interesseren: de enorme onderwaardering van de aandelen van de Nationale Bank van België. Volgens Erik komt dat vooral omdat de NBB gebruikt wordt als melkkoe voor de Schatkist, hetgeen maakt dat de private aandeelhouder in de kou blijft staan. Maar, aldus nog Erik, is het best mogelijk om die aandelen op hun volle waarde te laten komen, als er maar genoeg druk gezet wordt op de bestuurders. Een interessant verhaal.

Sedert het sneuvelen van de goud-dollarstandaard in 1971 kwam inzake de eigendommen van de Belgische Nationale Bank langzaam maar zeker de propaganda genre: “het goud is van de Staat” de geschiedenis vervalsen. Alwaar men in 1970 het jaarverslag nog over de “goudreserves van de Nationale Bank” berichtte veranderde dit na talloze tussenstappen tot “de officiële goudreserves van België”. Het feit dat de publieke opinie gedurende de voorbije decennia constant voorgehouden werd dat een beursnotering van een centrale bank een absurditeit is, heeft de zaak natuurlijk ook niet vooruit geholpen. De waarheid is dat quasi alle centrale banken destijds met privé kapitaal werden opgericht en dat de meeste onder hen in de loop van de geschiedenis genationaliseerd werden. Vandaag zijn naast de BNB ook de centrale banken van Zwitserland en Griekenland nog steeds beursgenoteerd terwijl de Federal Reserve voor de volle honderd procent “offline” in handen is van de Amerikaanse grootbanken.

Een korte geschiedenis

In België maakte de regering in 1948 misbruik van de naoorlogse situatie om zich 50% van de aandelen toe te eigenen. De Staat legde beslag op de oorlogswinsten van de Bank (265 miljoen frank) en gebruikte hiervan 200 miljoen BEF om een kapitaalverhoging te onderschrijven waarna het kapitaal 50/50 verdeeld was tussen Staat en privé. De Belgische Staat heeft zodoende nooit één cent in de Bank geïnvesteerd, de aandelen werden immers betaald met inbeslaggenomen winsten en na de fictieve kapitaalverhoging restte er zelfs een bonus van 65 miljoen frank. Je moet het maar doen.

1850

Oprichting met 100% privé kapitaal.

1948

50% onteigening zonder compensatie!

1993

Afschaffing bij wet van de voornaamste rechten van de privé aandeelhouders.

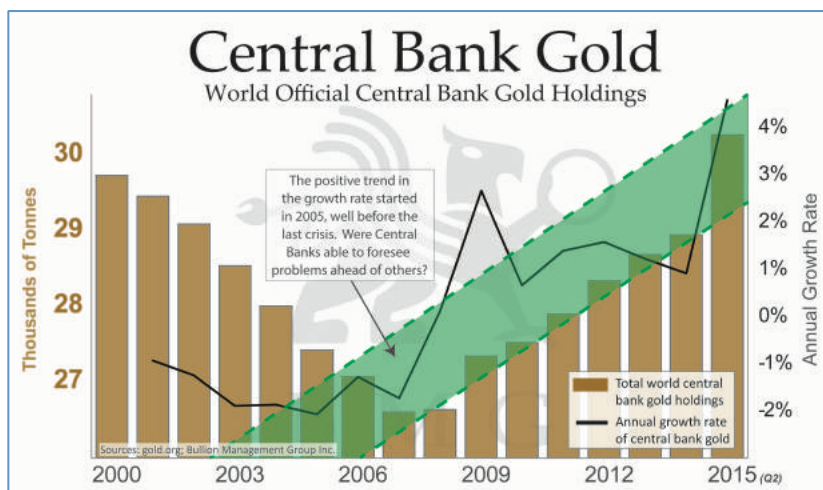
2019

Boontje komt om zijn loontje ...

De plundering van de reserves van de BNB kaderde in het door de Belgische politici opgezette kiezersbedrog waarbij de stemmen van de burger werden gekocht door het verkwanselen van zowat alle Belgische reserves. Ontelbare miljarden werden verkwest om allerlei belangengroepen te paaien waardoor België, in 1970 wereldwijd nog één van de vijf rijkste landen, verpauperde tot een koninkrijk dat nu niet meer in staat is om zijn schuld- en andere verplichtingen na te komen. Bij de BNB werden belangrijke reserves, waaronder 82% van de goudvoorraad geliquideerd tegen stuntsprizen om de staatsschuld kunstmatig te verlagen om tot de desastreuze euroclub te kunnen toetreden. Een hallucinant verhaal waarbij in 1993 de belangrijkste rechten van de privé-aandeelhouders bij wet afgeschaft werden.

82%

van de goudvoorraad werd geliquideerd om staatsschuld kunstmatig te verlagen.

→ “In ruil” voor de buitengewoon gunstige voorwaarden voor de Staat verkregen de privé-aandeelhouders “waterdichte” garanties dat de overheid nooit misbruik zou kunnen maken van haar nieuw verworven machtspositie. Dat Belgische politici achteraf alle beloftes en garanties naar de prullenmand manipuleerden is ondertussen een geschiedkundig feit.

Sindsdien versluisden politici, bijgestaan door hun marionetten bij de Bank, in totaal meer dan 50.000 euro per aandeel (in handen van de Staat) naar de Belgische Schatkist om onder meer fictieve begrotingen in evenwicht te fabriceren, tekorten te minimaliseren en ook nog eens het “bloeiende” Zilverfonds te spijzen. Dankzij het actieve verzet van de privé-aandeelhouders sedert 2002 werd het bloeden grotendeels gestelpt doch onwaarschijnlijke schandalen blijven tot op vandaag overeind omwille van het doodzwijgen van het dossier in de media en de steun van banken en aanverwanten die hun regelgever niet voor het hoofd willen stoten.

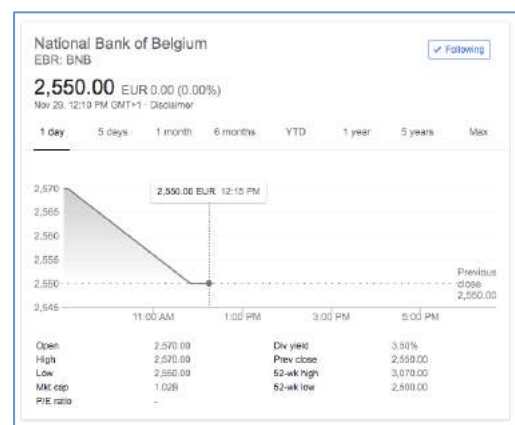
50 000 EUR

Samen met het overhevelen van andere reserves werd meer dan 50.000 euro per aandeel in handen van de Staat in de Schatkist gepompt. Gelet op alle speciale regeltjes en belastingen, roerende voorheffing enz. had hiervan minstens 12.500 euro netto moeten uitgekeerd worden aan de privé-aandeelhouders. 37.500 euro per aandeel, voor een partner die nooit een cent in de BNB geïnvesteerd heeft was echter niet genoeg. Die 12.500 euro moesten ze ook hebben.

Desondanks

Ondanks de roof van meer dan tien miljard euro blijft de restwaarde vandaag toch nog boven 35.000 euro per aandeel of zowat 1.200% boven de huidige beurskoers (2.720 euro). Nadat Deminor in 2002 de stok in het hoenderhok gooide steeg de koers op enkele maanden tijd van een goede 1000 EUR tot boven de 4000 EUR, doch ondanks het feit dat sinds 2002 meer dan dan tienduizend euro per aandeel werd toegevoegd aan de reserves van de onderneming - hetgeen dus reserves zijn die aan iedere aandeelhouder toekomen - noteert het aandeel vandaag minder dan 3000 EUR.

De BNB bestaat dit jaar 168 jaar en je betaalt heden dus minder dan 30% van de onweerlegbare waardestijging van de jongste 16 jaar. Maar die 16 jaar is niets vergeleken met de waarde die opgebouwd werd in de 152 jaar die daaraan voorafgingen. Die is uiteraard een pak hoger. Op de jongste algemene vergadering vernamen we dat de huidige waarde van de participatie van de BNB in de Bank voor

De koers van de BNB varieert tussen 2500 en 3000 EUR. De onderliggende waarde is echter een véélvoud van dat. ALS er maar bepaalde beheersmaatregelen worden genomen.

Internationale Betalingen momenteel 5.090 EUR per BNB aandeel bedraagt. Dit cijfer komt van de BNB zelf, we mogen er zodoende van uit gaan dat het eerder aan de lage kant ligt.

Wat betekent dit? Dat één asset van de Nationale Bank van België (namelijk een participatie in de BIS) al meer waard is dan de huidige koers! Maar het is nog niet gedaan. Sinds 2012 (overigens pas na jaren aandringen) geeft de directie van de NBB ook toe dat de resterende goudreserves die de bank heeft – diegene die dus nog niet geplunderd werden door de staat – wel degelijk eigendom van de BNB is waardoor de intrinsieke waarde opnieuw toeneemt met meer dan 17.000 euro per aandeel.

Dat wil dus zeggen dat de totale waarde van het aandeel, met de andere reserves, het aandeel in de BIS en nog enkele andere aardigheden, ettelijke malen hoger ligt dan de publieke koers.

Het enige probleem is dat geen enkele journalist of analist hiervan melding maakt. Ik was dan ook heel blij toen Brecht mij besloot de kans te geven dit dossier tenminste bij de abonnees van MT in de verf te zetten. Met de drie vernoemde elementen (stijging reserves sedert 2002, de waarde van de BIB participatie en het overgebleven goud) zitten we namelijk reeds op een waarde van meer dan 32.000 euro per aandeel! Het enige wat nodig is om de koerswaarde enigszins bij die boekwaarde te krijgen is actie: laten weten dat wij als aandeelhouders dit niet langer pikken.

Natuurlijk is dat niet op één-twee-drie geregeld. Eerst moet u nog een flink stuk achtergrond hebben over hoe de bank in de laatste tien jaar is gerund. Dan pas zult u zien hoe we druk kunnen zetten op het bestuur van de bank om tenminste al de dividendregeling aan te passen. Want ook dat is nog een heel verhaal. Het is van het grootste belang – voor we ook maar één actie ondernemen – dat u de risico's en opportuniteiten kent. Maar ikzelf ben ervan overtuigd dat wij kunnen doen wat ook met de Zwitserse Centrale Bank gebeurd is: zetten we er onze schouders massaal onder, dan kan alles.

Dit als eerste inleiding. In de komende edities van MT gaat Erik de malversaties in het BNB dossier verder toelichten, zodat duidelijk wordt waar geen enkele journalist eigenlijk echt over durft te schrijven. Naar het einde van de zomer toe moeten we dan eens de koppen bij elkaar steken om te zien hoe we, via de aankoop van één aandeel (nu dus nog minder dan 3000 EUR) én geld kunnen verdienen én rechtvaardigheid kunnen laten geschieden. Lijkt mij een ideaal klusje voor onze community.

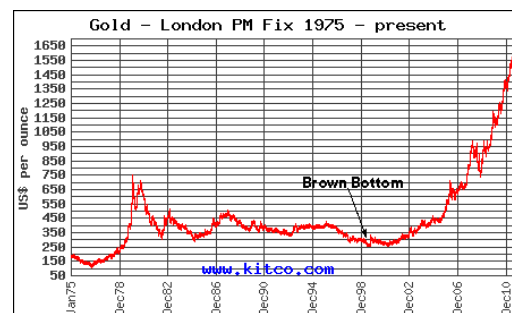
Wordt vervolgd.

Eén van de belangrijkste bezittingen van de NBB is de participatie die ze bezit in de BIS, de bank voor internationale betalingen. Gelegen in het Zwitserse Basel en gesticht in 1930 speelt deze geheime mysterieuze instelling een heel belangrijke steutelrol in de monetaire wereldpolitiek tot op de dag van vandaag. De NBB bezit in deze historische instelling een participatie van zo'n 9%, wat meer dan 50 000 aandelen vertegenwoordigt, en wat omgerekend uitkomt op zo'n € 5000 per aandeel NBB. Dus louter berekend op die asset zit de koers véér onder zijn echte waarde.

Vooraf onder de legislatuur van oud Belgisch premier Jean-Luc Dehaene (hier met ex-NBB-Gouverneur Fons Verplaetse) werden de Belgische goudreserves, bezit van de NBB (en dus ook van haar aandeelhouders), aan spotprijzen op de markt gedumpt om met de winsten begrotingscijfers op te kunnen smukken.

Ook de Bank Of England zat op grote reserves goud, doch in 1999 dacht Gordon Brown (minister van financiën, lakei van Tony Blair en later Premier van het Verenigd Koninkrijk) dat het verstandig was om de Engelse goudreserves te verkopen aan historische lage koersen. In totaal zouden de Engelsen zo'n 395 ton aan goud verkopen tussen '99 en '01. Het ergst van al was de voorverkoop, de Engelsen kondigden hun (zeer grote) verkoop een paar weken van tevoren aan, waarop de prijs van goud nog eens meer dan 10% naar beneden duikelde. Nog steeds is het absolute dieptepunt van de goudprijs in 1999 gekend als "Brown's Bottom".

DEEL II: het dividendbeleid

In de vorige editie maakten we een begin met het schetsen van de achtergrond en geschiedenis van de Nationale Bank van België: opgericht in 1850 met 100 % privaat kapitaal, onteigend voor 50 % in 1948 zonder ook maar één frank compensatie, en voor 82 % van zijn PRIVAAT goud geroofd sinds 1993 om zo de schatkist van de Belgische Staat (lees: slavenplantage) te spekken. In dit nummer gaat Erik dieper in op een andere aspect dat het aandeel van de BNB zwaar ondergewaardeerd houdt: het dividendbeleid.

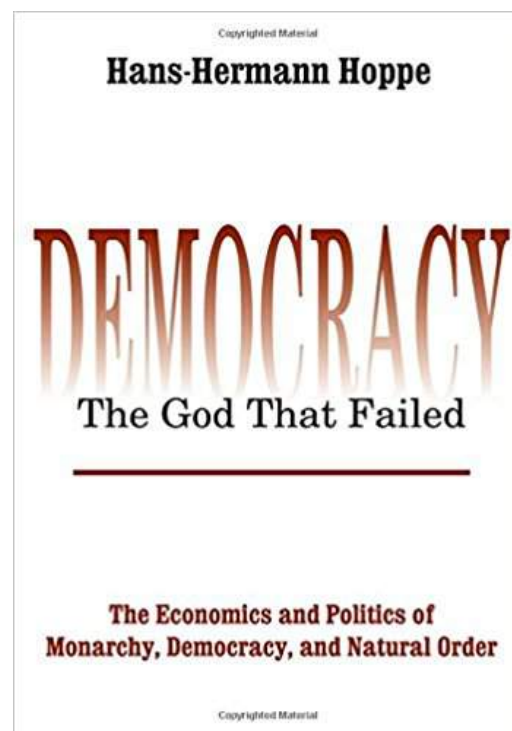
Wie hedendaags centraal bankieren wil begrijpen, die moet één zaak goed nagaan: tot aan WO I was inflatie, zelfs voor centrale banken, ronduit taboe. Een centrale bank had toen nog enkel tot doel om de koopkracht van het geld te bewaken en zodoende moest ontwaarding van haar geld tot elke prijs vermeden worden. De burger had voor de oprichting van de BNB en andere centrale banken al heel wat nare ervaringen opgedaan met papieren experimenten zoals de Franse assignaten en biljetten uitgegeven door instellingen allerhande, die nadien zeer vaak waardeloos werden. De installatie van centrale banken was daar de oplossing voor.

Zodoende: dankzij het bannen van inflatie was een Belgische Frank in 1914 nog steeds evenveel waard als een frank uit 1851. Dit is een extreem belangrijk feit want bij de oprichting van de BNB was heel duidelijk en terecht bepaald dat de Bank geen onderneming was die winstmaximalisatie moest nastreven doch in de eerste plaats oog moest hebben voor het Algemeen Belang. Daarom werd het dividend gesplitst in twee stukken: basisdividend (eerste dividend) en het bonusdividend. (tweede dividend)

Tussendoor ... Goudvoorraad BNB

1988: 1.303 ton

2018: 226 ton

Het kan u misschien raar overkomen dat we de staat in Macrotrends consistent een slavenplantage noemen, maar dat is niet zomaar een populistisch truukje. Het is gebaseerd op de gedegen analyse van Dr. Hans-Hermann Hoppe, die in zijn magistrale boek "Democracy, the God that Failed" uitlegt waarom de moderne staat inderdaad niets meer is dan een exploitatiesysteem, gerund door zij die belastingen consumeren. Ik nodig u uit om kennis te nemen van dit boek, dat op internet gratis als PDF te downloaden is.

➔ Brecht hier. Ik verschil hierin grondig van mening met Erik, maar het is zijn tekst, dus laat ik het staan. Dat centrale banken inflatie zouden tegengaan, lijkt mij door geen enkele geschiedkundige appreciatie van de feiten bewezen, maar goed, elk zijn gedacht. Het is ook niet van belang voor dit dossier. Het is een theoretisch punt.

In de vorige editie had ik het reeds over het goud van de Bank en de manipulaties die ertoe geleid hebben dat men na verloop van tijd over "De officiële goudreserves van de Belgische Staat" orakelde. Dat dit een gigantische leugen is blijkt uit de feiten. Als de BNB een ton goud verkoopt dan gaat de boekwaarde van dat goud naar de bankrekening van de BNB hetgeen aantoonde dat de Bank wel degelijk de eigenaar is.

Hallucinant dividendbeleid

Het basisdividend was 6 % op het kapitaal en was gegarandeerd. Het bonusdividend was alles boven de 6 %, en zou pas worden uitgekeerd als de resultaten het zouden toelaten. Had de BNB dus een slecht jaar, dan was het mogelijk dat er géén bonusdividend werd uitgekeerd en de aandeelhouders zich tevreden moesten stellen met het reguliere basisdividend van 6 %, wat op zich ook al niet mis is. De BNB, echter, bleek in de meeste jaren winstgevend tot zeer winstgevend, wat ook de reden is dat de overheid stelselmatig wetten stemde om beetje bij beetje het vet van de soep te romen.

Zo werd in verschillende stappen de zogenaamde “drie-procent-regel” ingevoerd, die van kracht bleef tot 2009. Die regel bepaalde dat alle inkomsten uit rentedragende activa die hoger lagen dan 3%, rechtstreeks naar de Staat gingen. Bijvoorbeeld: Als het gemiddelde rendement van alle obligaties in de portefeuille van de Bank 8% bedroeg ging daarvan 3% naar het resultaat van de Bank en de overige 5% rechtstreeks naar de Staat.

Uit oogpunt van het Algemeen Belang was dit verdedigbaar zolang de Staat geen aandeelhouder was en inflatie niet bestond doch werd dit regelrechte diefstal ten overstaan van de privé aandeelhouders vanaf het moment dat de Staat 50% van het kapitaal nationaliseerde zonder compensatie en inflatie werd ingevoerd om de staatsschuld weg te toveren. Bij een inflatie van meer dan drie procent werd die 3%-regel immers een jaarlijks weerkerende onteigening, want als je nominaal 3 % wint, maar de inflatie is 5 %, dan verlies je op je positie.

Toen het in 2009 voor gouverneur Coene duidelijk werd dat de rente onder de drie procent ging zakken werd halsoverkop de 3%-regel afgeschaft en vervangen door een regeling waarbij de corrupte Regentenraad de winst volkomen willekeurig kan verdelen. Met andere woorden: een afspraak is nooit een afspraak. Men maakt regeltjes aan de lopende band, in functie van politieke doelstellingen op de korte termijn. Maar op de lange termijn betaalt de private aandeelhouder altijd de rekening. Ofwel via inflatie (zie kader) ofwel via het ad hoc beleid van de regentenraad.

Bij de oprichting van de Nationale Bank van België, in 1850, was beleggen in de BNB zonder meer risky business, doch na enkele jaren werd het steeds meer een lucratieve bedoening. Dat stak natuurlijk de ogen van de politiek uit, die er al snel probeert beslag op te leggen. Feit is dat de Raad van Censoren tegen het eind van de 19de eeuw in de jaarverslagen opmerkingen begint te maken over het feit dat de Staat steeds meer beslag legt op de inkomsten van de Bank.

De (fictieve) “meerwaarde” van het verkwanselde goud verdween in een reserverekening, wat op zich niet abnormaal is, ware het niet dat die reserverekening “onbeschikbaar” wordt verklaard. Waar die term vandaan komt mag Joost weten, want in principe is élke reserve beschikbaar, als de aandeelhouders maar beslissen dat dat zo moet zijn.

3 %-regel

Als er dan door de verkoop van honderden tonnen goud miljarden euro's op die “onbeschikbare” reserverekening staan worden ze in het resultaat gedumpt waardoor ze dankzij de in 2009 afgeschafte 3% regel automatisch in de Schatkist terecht kwamen. Lees: de aandeelhouder heeft NUL rechten, de politiek is oppermachtig.

Inflatie

➔ Volgens mijn berekeningen heeft onze munt sedert 1851 meer dan 99 % van zijn waarde verloren. Om u een idee te geven: in die tijd verdienden de best betaalde arbeiders om en bij de 40 frank per week. Nu is zelfs 60 frank niet meer waard wat een euro waard was bij de invoering (40,3399) ervan.

De “vergeten” indexering

Terug naar de BNB. Geconfronteerd met de gevolgen van inflatie, paste ook de bank zijn eigen barema's aan. Het mooiste voorbeeld is de wedde van de gouverneur. Die bedroeg in 1851 de ronde som van 18 500 Belgische Frank per jaar, wat toen al een decadent bedrag was, maar vandaag bedraagt die vergoeding méér dan 500 000 EUR per jaar. Dat is een stijging met factor 1089 over 167 jaar. In relatie tot wat een gouverneur de dag van vandaag nog moet doen – wetende dat het monetair beleid ondertussen niet eens meer in België of in Nederland maar in Frankfurt wordt gemaakt – is dit ronduit exuberant. Verklaring voor dit hoge loon? Zie kader.

En nu komt het meest wraakroepende: het enige dat NIET aangepast is aan de inflatie is ... het basisdividend. Na de diefstal van 50 % van de aandelen en het onrechtmatig usurperen van het bonusdividend, laat men de aandeelhouders dus ook nog eens op die manier in de kou staan. Daarom eis ik sedert 2005 dat het eerste dividend wordt aangepast aan de evolutie van de inflatie. Volgens mijn berekeningen zou dat dividend, dat nu een peulshil is, na die hervorming maar liefst 600 EUR per jaar moeten bedragen. En dit op een aandeel dat nu nog geen 3000 EUR waard is? Ik heb zo'n donkerbruin vermoeden dat een indexering van het dividend de koers meteen maal twee zou laten gaan, zoniet meer.

Om u maar één voorbeeld te geven: eind van de jaren 1990 wordt een reservefonds opgericht “ter dekking van de risico's inherent aan de eigen deviezenreserves van de Bank”. Excuseer? En ik die dacht dat je precies een reserve aan vreemde deviezen (vooral dollars) aanlegde om je in te dekken tegen wisselkoersrisico's? Nee, blijkbaar moest er nog een reserve aangelegd worden, om de risico's van de risico's mee in te dekken. Kan het nog duidelijker? Op een gegeven moment zat er bijna één miljard euro in die reserve, gezien het geheel van de reserve aan deviezen een enorm bedrag was. En toen kwamen Verhofstadt & co langs, die die ganse reserve (voor de duidelijkheid: al helemaal belast) naar de Schatkist overhevelde.

Het waren de gouden jaren van Paars-I: “De vernieuwing werkt.” Vernieuwing? Oude, smerige truiken om een budgettaire zombie nog even een extra injectie te geven, en te doen alsof ie aan de beterhand was. Walgelijk corrupte Belgische rechters ook (mijn excuses aan de grote meerderheid correcte magistraten) die er geen graten in zagen en de bange pers zweeg in alle talen.

500
000
EUR

Is het toeval dat de weddes van de Gouverneur stegen naarmate de BNB van zijn reserves beroofd werd? De vraag stellen is ze beantwoorden ...

“Het feit dat het dividend gebruikt wordt om de koers van het aandeel laag te houden is in feite nog het grootste schandaal in dit verhaal. Jarenlang werden enorme bedragen uit belaste winsten, die normaal gezien toekwamen aan alle aandeelhouders met oog op het niet moeten uitbetalen van een deftig dividend versluisd naar allerhande “reserves”, die dus niet uitgekeerd werden. Eens die reserves flink aangegroeid waren werden ze geheel of gedeeltelijk toegevoegd aan het resultaat waardoor ze via de hoger vermelde 3%-regel rechtstreeks naar de Schatkist vloeiden. Dit soort immoreel gedrag, dat echter op de keper beschouwd inderdaad geheel “legaal” is, is bij de BNB schering en inslag.”

>> Erik Geenen

De reserveroof

Met het leegroven van de reserves op dergelijke slinkse manier was de Belgische politiek echter niet aan zijn proefstuk toe. In 1927 waren de reserves van de BNB bijvoorbeeld al zodanig aangegroeid dat politici schrik kregen dat de privé-aandeelhouders het vroeg of laat weleens in hun hoofd zouden kunnen halen om in vereffening te gaan. Dat zou betekenen, namelijk, dat al die reserves, waar ze via die wetgeving niet meer aankonden, 100 % naar de privé-aandeelhouders zou gaan. Daarom liet de regering in 1925 het parlement een wet stemmen die bepaalde dat 50 % van de reserves van de BNB eigenlijk aan de Staat toebehoorden en dat die verplicht moesten worden uitgekeerd indien de BNB het monopolie op het emissierecht verloor. In de praktijk betekent dit: als de BNB géén centrale bank meer is.

Sinds de invoering van de euro, echter, kan de BNB op het vlak van emissie niks meer uitrichten. Nu heeft de ECB dat monopolie en is de BNB louter nog uitvoerder van wat in Frankfurt gedictieerd wordt. In 2002 gingen de privé-aandeelhouders dus logischerwijze eisen dat, ingevolge de wet van 1927 de reserves zouden worden uitgekeerd, omdat de Bank het emissierecht afgestaan had aan de ECB en zodoende niet meer over dat emissierecht zou beschikken. De Belgische politici argumenteerden dat er niks veranderd was, dat de Bank in going concern was, nog steeds over het emissierecht beschikte en zodoende de reserves niet moest uitkeren.

Het spreekt voor zich dat de private aandeelhouders dit niet over hun kant lieten gaan. Na vier jaar voorbereiding en nadat politici en BNB pertinent weigerden te praten, restte er advocatenbureau Deminor geen andere keuze dan in juni 2002 naar de rechter te stappen met een waterdicht dossier. Maar dat was buiten de waard gerekend: op 2 augustus 2002 stemde het parlement een nieuwe wet die deze hele voorbereiding buiten spel zette: wat de Belgische staat nu deed was wél legaal. Only in Belgium! In geen enkele rechtstaat ter wereld wordt getolereerd dat in een lopende procedure de wetgeving wordt veranderd in het voordeel van één der partijen.

Ook nu lieten de minderheidsaandeelhouders echter niet betijen, en dus trokken ze naar het Grondwettelijk Hof. Maar ook daar valt geen recht te halen. Het is een door en door corrupt vehikel, waar, hou u vast, ex-politici de dienst uit maken! De rechters die wel van rechtswege magistraten zijn worden door die laatsten compleet overschaduwd of zijn simpelweg schatplichtige lakeien. “In eer en geweten” besliste het Grondwettelijk Hof dus dat de wet van 2 augustus 2002 geen nieuwe wet was, doch een “interpretatieve wet”, die uitleg gaf bij wat de Belgische volksvertegenwoordigers in 1927 “eigenlijk” bedoelden.

Jaak Van Der Gucht is een bondgenoot in de strijd tegen de onrechtvaardigheden die worden gepleegd tegen de private aandeelhouders van de BNB. Zijn inzet voor de goede zaak kunt u vinden op het twitter-profiel “jaakvdg” en de website www.activismenbb.be. Mijn eigen twitteraccount is “ErikGeenen” en over mijn activisme bericht ik op <https://nbb4ever.blogspot.com>

“Om het met een analogie te zeggen: je speelt de finale van de wereldbeker voetbal en je staat bij de rust drie-nul voor. Tijdens de rust bepaalt de FIFA echter dat de doelpunten uit de eerste helft geannuleerd worden en dat je tegenstrever, gelet op zijn zwakte, met nul-vijf aan de tweede helft mag beginnen.”

>> Erik Geenen

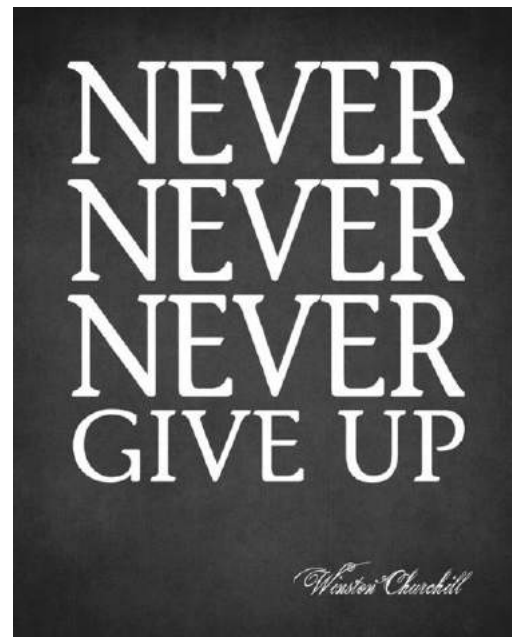
Dat is allemaal quatsch natuurlijk, want de hele wet komt neer op hoe de zaken geïnterpreteerd worden. Verander je de interpretatie, dan verander je wel degelijk de wet. En mocht die interpretatie nog ergens steek houden, dan zou je de rechters (lees: ex-politici) van dienst nog enigszins het voordeel van de twijfel kunnen geven. Maar met deze uitspraak worden de private aandeelhouders verondersteld te geloven dat de Belgische politici in 1927 de term “emissierecht” gebruikten in de context van de invoering van de euro, ruim 70 jaar later!

Dit is je reinste absurditeit, en komt neer op het uitlachen van wie wel degelijk in eer en geweten recht probeert te halen. Daar sta je dan. “Only in Belgium” zei Verhofstadt, en hij benoemde prompt zijn eigen kabinetchef Luc Coene tot gouverneur van de BNB. Vanaf dan waren we zeker dat er in dit dossier voorlopig geen enkel schot meer zou komen. Maar we geven niet op! Nooit!

Hiermee komen we aan het einde van de tweede aflevering in het dossier BNB. In dit nummer werd een blik geworpen op de legale malversaties. Maar er zijn ook illegale malversaties, waarmee Erik druk hoopt te kunnen zetten op het bestuur. In aflevering drie gaat hij daar dieper op in, en in aflevering vier wil hij dan de rol van jullie als individuele beleggers bespreken. Daarna ga ik zelf ook nog mijn analyse meegeven. Dat is voor begin september.

Mijn activisme bij de BNB is ondertussen al 18 jaar oud, twee jaar eerder voor Deminor de eerste juridische procedure startte, en in die tijd hebben we wel degelijk steeds meer zicht gekregen op hoe de interne keuken in elkaar zit. Het is een complex dossier, maar zeker niet onmogelijk om te ontwarren. Het enige wat nodig is, is volharding. En daar ontbreekt het mij niet aan: weerstand scheidt kracht!

Over onbekwame politieke marionetten gesproken: recentelijk werd bekend gemaakt wie de volgende gouverneur van de Belgische Nationale Bank wordt. Die eer gaat naar Pierre Wunsch, voormalig kabinetchef van Didier Reynders. Pierre Wunsch is, in al de jaren dat ik mij intensief met de Nationale Bank bezighoud, wellicht de meest onbekwame politieke apparatchnik die ik daar ooit ben tegengekomen. Een voorbeeld? Tijdens zijn eerste algemene vergadering bestond hij het om te vertellen dat het geen kwaad kon als de Bank 28 ton uitgeleend fysiek goud zou kwijtspelen omdat zulk verlies gecompenseerd zou worden door de stijging van de waarde van de resterende tweehonderd ton. Het duurde geruime tijd vooraleer hij begreep dat een waardestijging uitgedrukt in waardeloos geld niet veel te betekenen had.

DEEL III: malversaties

In de vorige editie ging Erik dieper in op het dividendbeleid, en hoe de winsten van de BNB, die eigenlijk voor 50% aan de private aandeelhouders toekomen, vakkundig worden afgeroomd om zo, buiten het deel om waar de Belgische Staat al denkt recht op te hebben, de Schatkist nog verder te spekken. In dit nummer gaat hij dieper in op de vele malversaties die niet enkel voor het algemene vennootschapsrecht een probleem zouden zijn, maar zelfs voor het strafrecht. In Deel 4, het volgende laatste deel uit deze reeks, zet Erik dan zijn eisen en strategie uiteen.

Sommige mensen denken dat je als individu niets kunt beginnen tegen een mastodont. Maar denk eens aan één mug in de kamer, wanneer je probeert te slapen? Kwantiteit (grootte) is niet van belang, maar de kwaliteit (diepte) van je analyse: heb je gelijk, dan heb je gelijk. Een mooi voorbeeld daarvan is mijn strijd tegen de onfaire “squeeze out” die Cybertrust op het bedrijf Ubizen lanceerde. Dat gebeurde in 2007, en het punt was dat de prijs die Cybertrust bood voor de overname van de aandelen véél te laag was. Het eerste bod dat men deed was berekend op de overname van een bedrijf dat toen nog verlieslatend was, terwijl, bij het tweede bod Ubizen ondertussen al naar winstgevend was geëvolueerd.

Elf jaar lang heb ik samen met een vereniging van aandeelhouders de strijd gevoerd, maar begin juni 2018 velde het Hof van Beroep te Brussel een belangrijk tussenarrest dat ons over gans de lijn gelijk geeft. Het blijkt zelfs dat mijn berekening, die zei dat de geboden prijs minstens de helft te laag was, eigenlijk een zware onderschatting was van de actuele situatie. Uit vertrouwelijke documenten, die dankzij onze procedure en onder bevel van het Hof op tafel moesten komen, blijkt dat de werkelijke waarde liefst 238% hoger lag dan de geboden uitkoopprijs: 7,10 ipv 2,10 euro. Om u maar te zeggen: de strijd om uw rechten kan lang duren, maar de aanhouder wint!

Het spreekt voor zich dat deze affaire onze geloofwaardigheid in het Nationale Bank-dossier een enorme boost gaat geven. Ook in dat dossier zijn namelijk talloze malversaties gebeurd, die voor het blote oog al duidelijk wijzen op verduistering van vennootschaps gelden. Ik geef één voorbeeld: in januari 2002 verkoopt de NBB het gebouw aan de Schiervellaan te Hasselt aan de in oprichting zijnde vennootschap Cobogra. Enkele weken later verkoopt Cobogra het gebouw aan de NMBS. Van de ene overheidsinstelling via een tussenstation naar de andere. Op zich wat raar, maar niets mis mee, toch?

Het beste bewijs dat consistent actie blijven voeren wel degelijk resultaat boekt, is de recente toegif van de BNB als het gaat om de jaarlijkse vergoeding van 24,4 miljoen die de bank toegezegd aan de Staat moet betalen omwille van een financiële regeling uit 1991. Toen werd bepaald dat een eerdere schuld van 34 miljard “betaald” zou worden met staatsobligaties. Echter: met die betaling ging een ... kost gepaard. Sinds 1991 zaten we dus in de hallucinante situatie dat de Centrale Bank, louter voor het aanvaarden van staatsobligaties als betaling, zélf 24,4 miljoen per jaar aan de Staat moest ophoesten. Nog maar eens een smerige truuk. Maar op 20 september kwam het heuglijke nieuws: vanaf 2019 wordt die onzin gestopt!

Nog meer recent nieuws: Steven Vanackere, ex-minister uit de regering van Di Rupo (2011) werd benoemd tot de lucratieve post van directeur bij de Nationale Bank. Voor wie niet meer goed weet wie Vanackere is: hij nam op 5 maart 2013 ontslag nadat hij in opspraak kwam rond een deal tussen ACW, waar hij lid van is, en Belfius, die sinds 2011 een bank was die voor 100% in handen van de overheid kwam en daardoor onder zijn bevoegdheid stond. Hij ontkende elke betrokkenheid bij deze deal, maar nam naar eigen zeggen ontslag omdat het zijn "persoonlijke incasseringsvermogen te boven" ging. Mooi geformuleerd allemaal, maar nu is Vanackere dus weer boven water gekomen. En wel in ons dossier.

Wel, niet als je de cijfers bekijkt. De NBB ontvangt bij de verkoop van dat gebouw 941.995 euro van Cobogra. Daarna draait Cobogra zich om en verkoopt datzelfde gebouw aan de NBMS voor 2.305.410 euro. Op miraculeuze wijze is dat gebouw op een paar weken tijd dus 144% in waarde gestegen? Toeval is dit alles niet. De feiten illustreren zelfs dat men bij Cobogra op de hoogte was van de discussies binnen de raad van bestuur van de NMBS alwaar men een maximumprijs voor de aankoop van dat gebouw had vastgesteld. Cobogra liet twee weken na de aankoop een eerste bod, dat toen al meer dan het dubbele van hun aankoopprijs bedroeg, aan zich voorbijgaan en wachtte geduldig tot de NMBS de maximumprijs bood. Kassa kassa!

In Kortrijk ging het nog sneller. De verkoop van het Nationale Bankgebouw te Kortrijk aan een vennootschap met de naam “Garage du Phare d’Ostende” werd voor een notaris in Oostende beschreven en binnen het uur voor dezelfde notaris doorverkocht aan een ander overheidsbedrijf tegen bijna het dubbele van hetgeen de NBB ontvangen had. U gelooft mij niet? Dan geef ik U even de details mee, die te staven vallen met officiële notariële akten. Hou u vast:

Op 29 mei 2002 om 10.30 uur verkoopt de NBB het gebouw te Kortrijk voor 520.576,40 euro;

Op 29 mei 2002 om 11.30 uur verkoopt Garage du Phare d’Ostende hetzelfde gebouw voor 991.574,09 euro door aan de Nationale Kas voor het Beroepskrediet!

Meerwaarde? 90 %.

Deju. Iets minder dan in Hasselt.

U bemerkt mijn cynisme: bij de Nationale Bank kan het allemaal. Het is duidelijk dat hier partijen over inside informatie beschikten en hierdoor grote winsten realiseerden op kap van de privé-aandeelhouders van de Nationale Bank, én de Belgische burger. Wij protesteerden, waarop een grondig onderzoek werd bevolen dat uiteindelijk, wat had u gedacht, uiteraard niks opleverde. Aangezien geen enkele journalist het de moeite waard vond om uit te gaan zoeken wie zich hier op kosten van de Belgische burger verrijkt had, verdwenen ook deze schandalen voorlopig in de doofpot.

Maar ik vergeet niet zo snel. Het is niet omdat iets meer dan 15 jaar geleden is dat het minder scandaleus is. En mocht dit uitzonderlijk zijn voor de manier waarop omgegaan is met het patrimonium van de NBB, dan zou je dit mogelijks nog door de vingers kunnen zien. Het is echter schering en inslag. In de vorige bijdrage toonde ik al aan hoe men de NBB als melkkoe gebruikt voor de Schatkist, ook met het deel van de winst dat normaal gezien toekomt aan de privé-eigenaars. Maar het meest hallucinante heb ik u nog onthouden: jaarlijks betaalt de NBB méér uit aan de staat via een absurde compensatieregeling dan aan zijn eigen aandeelhouders!

De benoeming van directeur Tim Hermans, voormalig kabinetschef van Open-VLD voorzitter Gwendolyn Rutte joeg zelfs wijlen gouverneur Luc Coene, Open-VLD’er in hart en nieren, de hoge gordijnen van de Berlaimontlaan in. Onbekwame politieke sujetten worden, als beloning voor bewezen diensten, benoemd op de vet betaalde directiezetels van de BNB waardoor de immens belangrijke onafhankelijkheid van de Nationale Bank tot ver beneden het nulpunt gevallen is.

Je kunt het zo gek niet verzinnen of je komt het tegen in de duistere coulissen van de BNB! Zo financierde de Bank onder leiding van toenmalig gouverneur Verplaetse, de vzw KINT, toen de regering in de jaren negentig niet wist wat aan te vangen met Prins Laurent, en die vzw dan maar oprichtte om de prins een bezigheid te geven.

Minister van Financiën Johan Van Overtveldt kondigde naar aanleiding van de benoeming van Vanackere grote hervormingen aan bij de Nationale Bank Van België. Mooi zo. Bij deze bevelen we onszelf graag als valabele gesprekspartner.

Zoals in de vorige bijdragen verteld onteigende de Belgische Staat in 1948 de private aandeelhouders van de BNB voor de helft (50%) en dit zonder enige vorm van compensatie. Maar er was echter meer: België was toen eigenlijk virtueel failliet, en na de verwerking van alle plussen en minnen verrekend te hebben bleek de Belgische Staat nog voor 35 miljard frank (in 1948 nog een fortuin om u tegen te zeggen) schulden te hebben bij de Nationale Bank. Om de armlastige Staat te helpen, besliste men dat op deze schuld slechts 0,1% rente betaald diende te worden.

Denkt u dat de Staat tegen die zéér gunstige voorwaarden ook maar enige intentie had om die schuld effectief terug te betalen? Noppes. Uiteindelijk zou van deze schuld slechts één miljard terugbetaald worden en liet men de overblijvende 34 miljard BEF weggroten door inflatie. Opnieuw werden de privé aandeelhouders flagrant bestolen! Maar het wordt nog erger. Het Verdrag van Maastricht verbood aan de centrale banken van de eurozone om geld uit te lenen aan hun overheden en zodoende moest die schuld in 1991 weggetoerd worden om lid te kunnen worden van de eurozone. De regering had zodoende eigenlijk geen andere keuze dan die schuld aan te zuiveren. Of toch? Op een ingenieuze manier bestal men ons opnieuw.

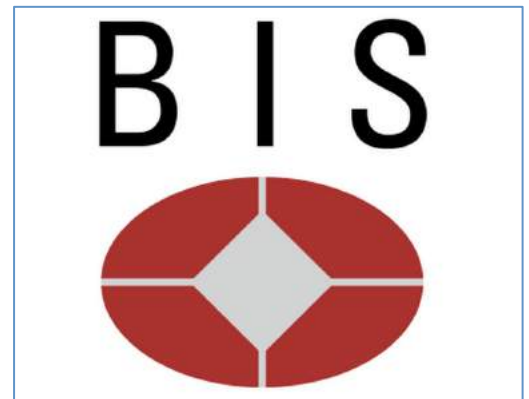

In een geheim akkoord (!!!) van 2 januari 1991 werd afgesproken dat die schuld terugbetaald werd met ... Belgische staatschuld. Die regeling, echter, zo werd geredeneerd, bracht “extra kosten” mee voor de staat, die jaarlijks geraamd werden op 24,4 miljoen euro. Geloof het dus of niet, maar ook nu nog stort de NBB dit bedrag jaarlijks in de Belgische Staatskas! Ter vergelijking: het totale nettodividend voor de privé aandeelhouders bedroeg dit jaar 17,87 miljoen euro of maar liefst 26,77% minder dan die 24,4 miljoen! De wereld op zijn kop dus: de staat moet geld aan de bank, maar de betaling van dat geld (dat eigenlijk slechts schuld is) “kost” zoveel ... dat de bank geld moet aan de staat. Nogmaals: only in Belgium!

We spreken hier over een continue onteigening zonder compensatie, en dat is een flagrante schending van het EVRM, dat zulks expliciet verbiedt. Verder is dit ook een vorm van monetaire financiering die verboden wordt door de bepalingen van de ECB. Immers, die betaling van 24,4 miljoen euro wordt in het jaarverslag (p. 64) als volgt vergoelijkt: *“Daarnaast stort de Bank, krachtens de wet van 2 januari 1991, jaarlijks een bedrag van 24,4 miljoen euro in de Schatkist als compensatie voor de meeruitgaven die voor de Staat voortvloeien uit de conversie van de geconsolideerde schuld tegenover de Bank in vrij verhandelbare effecten”*.

24,4 miljoen euro

Dit is het bedrag dat van 1991 tot 2018 (27 jaar lang) via een slinkse truc uit de reserves van de BNB geroofd werd, en dit ten nadele van de private aandeelhouders – nog maar eens. Nu die absurditeit stop is gezet, rijst de vraag of er juridische grond is om die 27 x 24,4 miljoen EUR – samen toch maar goed voor 658,8 mio EUR – terug te kunnen eisen, met daar bovenop een rechtszaak voor het aanklagen van wanbeheer van de bank. Me dunkt van wel. Dit is maar één van de vele drukingsmiddelen die we hebben om het beheer van de bank correcter te doen verlopen.

In het geval van de BIS kregen de aandeelhouders na een juridische arbitrageprocedure om en bij de 26.000 CHF. Kleine aandeelhouders maken dus wel degelijk een kans tegen de machtigste instituten in de wereld!

De psychologische impact van dit verhaal mag niet onderschat worden. Zo had ik in het verleden enkele lange en diepgaande gesprekken met Herman De Cro over het BNB dossier en deze contacten evolueerden zodanig gunstig dat ik begon te hopen dat er een doorbraak kon geforceerd worden. Tot ... De Cro zich realiseerde welke zware fouten hij en zijn collega's hadden gemaakt in het verleden, en het contact abrupt afgebroken werd. De kans om gezichtsverlies te lijden was simpelweg te groot. Politici, net zoals iedereen, willen het liefst herinnerd worden omwille van hun goeie daden, niet hun slechte ...

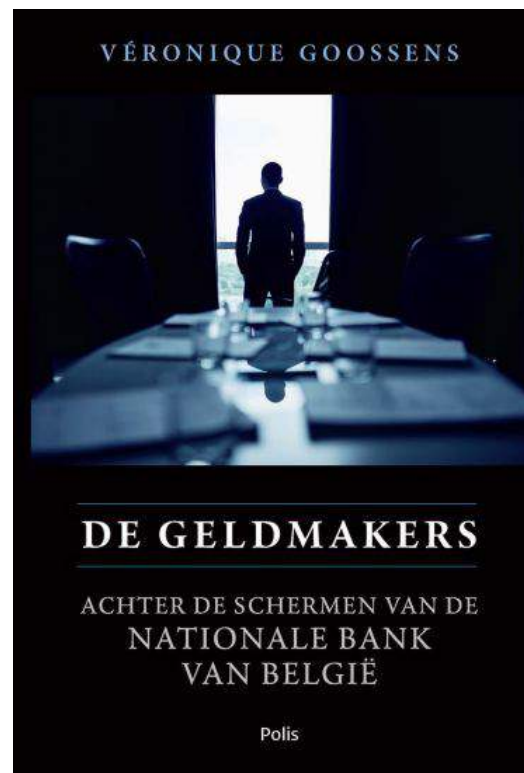
Met andere woorden: als we hier niet juridisch tegenaan gaan, zullen we niks bekomen. Op welke gronden versluizen de bestuurders van de Nationale Bank jaarlijks namelijk honderden miljoenen eigen vermogen van de Bank naar de Schatkist? Laat staan naar andere overheidsinstellingen via schimmige private constructies? Hoe leg je zo'n zaken uit in termen van bestuurdersaansprakelijkheid? In al mijn jaren als activist heb ik nog nooit zo'n heldere case study gezien. Me dunkt dat er héél wat materiaal is om het bestuur tot redelijkheid te brengen. Het mag voor mijn part wéér elf jaar duren. Maar ik zal niet rusten voor gerechtigheid geschiedt.

Ik nodig jullie dan ook van harte uit op de lezing met receptie die Brecht Arnaert via Macrotrends organiseert op 20 januari 2019. Daar zal ik de basale punten uit de geschiedenis van de NBB nog eens herhalen, en ook uit de doeken doen hoe u mij als individueel aandeelhouder kunt helpen in deze strijd. Ik vraag niet veel van u: ik doe het harde werk wel. Het enige wat ik nodig heb is een groep mensen die bereid is de lange rit naar rechtvaardigheid uit te zitten. En iets vertelt me dat ik bij het publiek van Macrotrends aan het juiste adres ben.

Hiermee komen we aan het einde van de derde aflevering in het dossier BNB. In de volgende editie legt Erik uit hoe u hem kan helpen om het eisenpakket dat hij jaar na jaar op tafel gooit tijdens de algemene vergadering wil realiseren. Een belangrijke stap is natuurlijk de aankoop van een aandeel NBB. Dan krijgt u stemrecht op de Algemene Vergadering. En als we daar met 500 groene petten zijn om onze eisen kracht bij te zetten, dan valt het nog te bekijken of de dingen zomaar zullen blijven zoals ze zijn.

Wordt vervolgd ...

Voor wie zich wil verdiepen in het dossier is er het boek van journaliste Véronique Goossens. Zij schreef het boek "De geldmakers. Achter de schermen van de Nationale Bank van België". Zelf heb ik het nog niet gelezen, maar de originaliteit schijnt hem te liggen in het feit dat ze het dossier via zes verschillende perspectieven bespreekt, waarvan één ervan dat van Erik Geenen is.

Blijkbaar moet het boek van Véronique Goossens indruk gemaakt hebben, want ondertussen kreeg ze een positie aangeboden bij Belfius, die tot nader order nog steeds een staatsbank is. Dit is ronduit bedroevend te noemen, aangezien ze nu deel uitmaakt van het systeem waar ze zelf kritisch voor was. In de VRT-uitzending "Van Gils en Gasten" van 22 november zie je dan ook hoe ze volledig haar kar gekeerd heeft.

Onze actiegroep heet NBB4ever, omdat wij ons NOOIT gaan laten uitkopen, met geen enkele aanbieding. Wij gaan door tot wij onze eisen binnen gehaald hebben, forever and ever.

DEEL IV: eisen en strategie

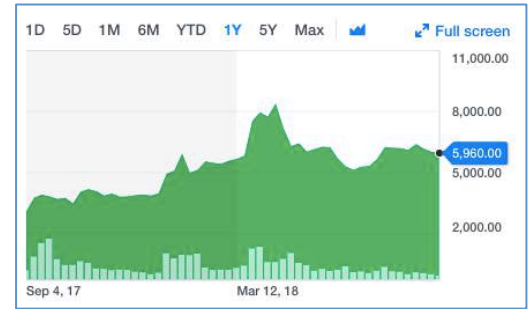
In de vorige editie ging Erik dieper in op de malverstaties binnen de BNB, en hoe die niet enkel voor het vennootschapsrecht een probleem zouden zijn, maar zelfs voor het strafrecht. In dit laatste deel zet Erik zijn eisen en strategie uiteen. De grote vraag, na het hele relaas over de corruptie bij de BNB, is wat wij als gewone burgers (en beleggers) daaraan kunnen doen, zeker als je weet dat de hele politiek klaarstaat om de BNB uit de wind te zetten. Zo'n goeie melkkoe geef je namelijk niet graag op. Maar Erik heeft een plan, waarvan hij in deze editie alvast een beetje vertelt.

In elk verhaal over struikrovers en andere gangsters verleidt iedere succesvolle roof de snoodaards in kwestie om steeds weer een stapje verder te gaan. Dit tot er ergens uiteindelijk een grens overschreden wordt, waarbij de slachtoffers zich verenigen om het Kwade een halt toe te roepen. In vorige nummers kon u al lezen hoe in het geval van de Nationale Bank van België talloze malversaties zijn gebeurd, zoals de eindeloze reeks onteigeningen zonder compensatie, de plundering van de reserves, het gesjoemel met vastgoed, benoemingen van onbekwame politieke marionetten, en dies meer.

De grens, in dit geval, werd overschreden toen de politiek geplaatste sujetten bij de Bank voor meer dan tien miljard euro aan reserves begonnen over te hevelen naar de Schatkist zonder de rechten van de privé aandeelhouders te respecteren. Bij andere centrale banken, die volledig in handen zijn van hun respectievelijke overheden, weigeren de directies ofwel om goud te verkopen of, indien ze dat wel doen, om de opbrengsten van die verkopen over te hevelen naar de overheid. In België, waar 50% van de aandelen van de centrale bank nog steeds in handen van privé aandeelhouders is, was dat echter geen probleem. Ziedaar de duidelijkste illustratie van het verschil tussen onafhankelijk en corrupt.

De politici verdedigen zich door te stellen dat de roof van de reserves van de Bank gebeurde in het Algemeen Belang doch dit is uiteraard een grove leugen. De transfers van de reserves dienden om politieke doelstellingen te realiseren: het fabriceren van fictieve begrotingen in evenwicht, het kunstmatig verlagen van de Staatsschuld, het spekken

Het aandeel SNBN (de Zwitserse Centrale Bank) is bijna verdubbeld op een jaar tijd. Dat moet volgens mij met NBB ook mogelijk zijn, zeker als je weet dat de intrinsieke waarde minstens 20 000 EUR bedraagt. Het aandeel van de NBB in de BIS bijvoorbeeld, dat 9 % bedraagt, is op zich alleen al 5000 EUR waard. En dan spreken we nog niet eens over alle andere assets, die nu zwaar ondergewaardeerd zijn, vooral omdat het dividend niet geïndexeerd is!

9 procent

Belangrijk gegeven in dit verhaal van macht is de zeer hoge participatie van 9% van de BNB in de Bank voor Internationale Betalingen, een organisatie met 60 centrale banken als aandeelhouder. Ondernemen wij gedegen actie tegen de BNB, dan kan dit, indien goed georganiseerd, zelfs zeer grote internationale properties aannemen. Genoeg om de centrale bankiers bang te maken? Net goed! Het enige wat wij willen is een correcte waardering!

"Op termijn is er niet veel andere keuze dan een nationalisering. Vroeg of laat moeten we het op die manier oplossen. We kunnen niet blijven aanmodderen met rechtszaken. Er is absoluut een oplossing nodig."

Luc Coene, huidige gouverneur van de NBB, toenmalig kabinetschef van premier Guy Verhofstadt, De Tijd, 2002

van het beruchte Zilverfonds, enzovoort. Dit alles had enkel tot bedoeling om de kiezer een rad voor ogen te draaien en herverkozen te geraken. Dat daarvoor levensnoodzakelijke reserves opgeofferd moesten worden en de rechten van de privé aandeelhouders bij het grof huisvuil gezet werden deed niks ter zake. Als je het verhaal dus grondig bestudeert kom je maar tot één ontvullende conclusie: dit is zuivere corruptie.

Wat doen we eraan?

Dat punt heb ik ondertussen voldoende duidelijk gemaakt. De vraag is wat we hiermee kunnen aanvangen? De zaak is namelijk heel ingewikkeld. Op iedere algemene vergadering komt bijvoorbeeld er wel één of ander voorstel langs om een bod te organiseren, zodat de BNB van de beurs wordt gehaald. Ik denk echter dat dit niet de juiste manier is, aangezien dat zou betekenen dat dan een zeer diep onderzoek moet komen naar de waardering van het aandeel, waarbij al die malversaties uit het verleden natuurlijk naar boven komen. Dat wil niemand.

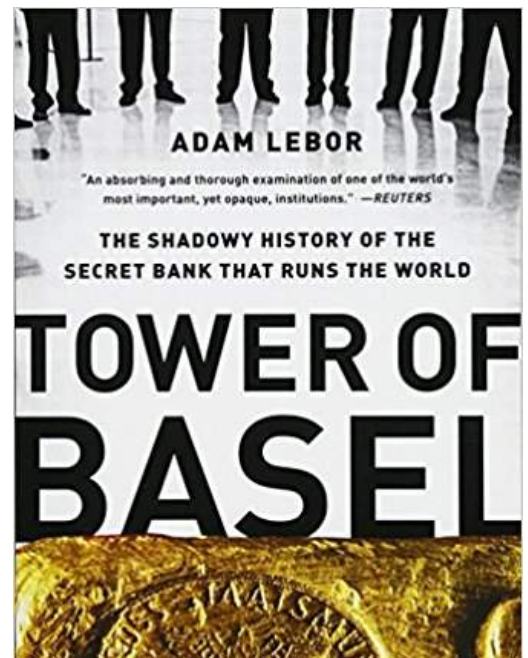
Vragen om het privaat maken van de aandelen, is dus een strategie van confrontatie. En dat zorgt enkel voor een verharding van de standpunten. Ooit was het uitkopen van de private aandeelhouders wel degelijk nog een optie. Voormalig gouverneur Alfons Verplaetse, de man die in feite gans de plundering van de goudreserves op poten heeft gezet, heeft er verschillende malen bij zijn vriend Jean-Luc Dehaene en toenmalig Minister van Financiën Philippe Maystadt op aangedrongen om eerst die privé aandeelhouders uit te kopen om zware problemen in de toekomst te vermijden.

In die tijd noteerde een BNB aandeel een goeie 600 euro! Mocht men de privé-eigenaars toen een bod gedaan hebben van tweeduizend euro dan zouden die wellicht een gat door het plafond gesprongen hebben. Als je weet dat de politici bij de goudroof meer dan negen miljard euro achterover sloegen en een bod van tweeduizend euro welgeteld 400 miljoen euro zou gekost hebben, dan begrijp je hoe intelligent Belgische politici zijn. Op dat moment in de geschiedenis van dit dossier was zelfs ik, Erik Geenen, nog overtuigd van het valse idee dat het goud van de Staat was, en de meeste aandeelhouders samen met mij.

Zoals u kunt zien is de NBB een complex dossier, en als private aandeelhouder word je alleszins niet geholpen om helderheid in de zaken te krijgen. Zo weigerde het bestuur tot zes jaar geleden om duidelijk toe te geven dat de voorraad goud eigendom was van de bank, en niet van de Staat, zoals vele mensen denken. Maar nu dat duidelijk is moge men er zeker van zijn dat bij een eventuele totale nationalisering schadeclaims richting de Staat komen.

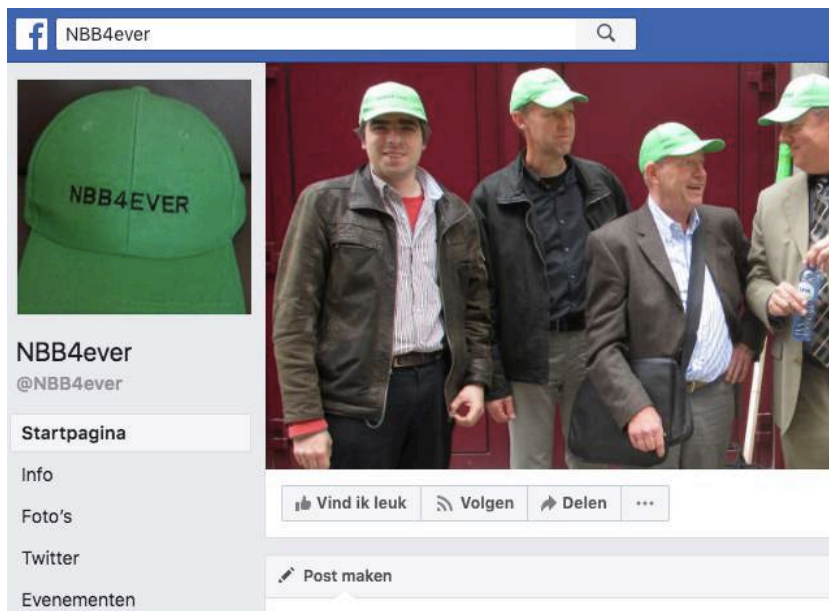
Bij deze wil ik nog eens het boek van Adam Lebor aanraden, over de BIS: de centrale bank der centrale banken. De ondertitel "De occulte geschiedenis van de geheime bank die de wereld regeert" is zéér toepasselijk. U zal er leren over hoe deze bank, in volle oorlogstijd, zaken deed met de Nazi's, en zo eigenlijk mede verantwoordelijk is voor het in stand houden van de Tweede Wereldoorlog, wat er met het nazi-goud gebeurde, enzovoort.

Logo van de NBB, tegenwoordig opgenomen als deel van het Eurosysteem. (Alleen al daarom moeten die weddes va directeurs naar beneden: wat doen die nog?)

Met andere woorden: voor 400 miljoen had men toen voor véél meer dan die negen miljard euro aan activa kunnen binnenrijven, en wel omdat die activa, zoals het goud, ontegensprekelijk eigendom waren van de privé aandeelhouders, die daarvan destijds totaal niet op de hoogte waren. Deze handelswijze valt enkel te verklaren door het feit dat de toenmalige politici er zeker van waren dat niemand het in zijn hoofd zou halen het op te nemen tegen de Nationale Bank gesteund door de Staat, de politieke partijen uit meerderheid en oppositie en de corrupte justitie.

Verder was men er ook vrij zeker van dat de banken en de media hun vingers niet wilden verbranden aan dit bijzonder gevoelige dossier. En ze hadden gelijk. Doch niemand kon eind van de jaren 1980 voorzien dat enkele jaren later internet het volledig muilkorven van slachtoffers onmogelijk zou maken: nu zijn mensen véél beter geïnformeerd, en ook georganiseerd. Ik raad u aan om allemaal lid te worden van onze FB-groep "NBB Forever", waar op korte tijd al bijna 200 aandeelhouders zich verenigd hebben. Mijn doel is 500 mensen te verzamelen, zodat onze stem luider klinkt.

Maar om terug te keren naar de kern van de zaak: aangezien de gepleegde misdrijven zodanig flagrant en verregaand zijn is het quasi onmogelijk geworden om het BNB aandeel via een bod van de beurs te halen, en wel omdat dit aanleiding zou kunnen geven tot een lange reeks schadeclaims voor de zware fouten uit het verleden. Wat we dus moeten vinden, is een manier om de kwestie op te lossen zonder dat een betrokken partij zwaar gezichtsverlies oploopt, een element dat in zulke zaken van onmetelijk belang is.

Voor mij lijkt de enige uitweg dan ook de aanpassing van het eerste dividend aan de evolutie van de koopkracht. Onder dit scenario – namelijk het rechtzetten van de historische fout het niet-indexeren van het eerste dividend sinds 1927 en het garanderen dat dit dividend in de toekomst correct geïndexeerd zal worden – zal geen enkele nog levende politicus in verlegenheid brengen. Integendeel. Men kan dit voor de bühne verkopen als een daad van rechtvaardigheid, en zelfs ik zal in zo'n scenario niet nalaten om degenen te feliciteren die de wijsheid hadden om het probleem te onderkennen en op te lossen.

Een bankbiljet van de BNB dat in omloop was van 1919 tot 1927. Hierop zie je nog duidelijk staan "betaalbaar op zicht", wat heel concreet betekende dat je in ruil voor dit biljet nog een gewicht in goud kon krijgen. Na WO I op binnenlands vlak, en na 1971 op internationaal vlak was dit niet meer mogelijk. Vanaf toen is het onderpand van geld exclusief staatsschuld geweest. Die moet afbetaald worden met ... fiatgeld. Een perpetuum culpabile dus, die nooit stopt.

Onderschat de psychologische impact van een veelvoud aan gemotiveerde activisten niet. Dikwijls komt het erop neer te laten zien dat men zal volharden, en men het niet opgeeft tot gerechtigheid geschiedt. En ondertussen is elk weerzien ook een aangename sociale gebeurtenis.

"In tal van processen staan de aandeelhouders van de NBB tegenover de staat. Die procedures hebben aangetoond dat men het statuut van gedeeltelijke privéonderneming van de NBB moet herzien. Ik raad sterk aan dat men eindelijk een oplossing zoekt, die de Nationale Bank van de beurs haalt na een faire schadeloosstelling van de aandeelhouders."

Jean-Louis Duplat , voormalig voorzitter CBFA , De Tijd 2009

Wat kan een BNB-aandeel waard worden als het eerste dividend nu opgetrokken wordt tot een redelijke 600 euro per aandeel en er gegarandeerd wordt dat dit in de toekomst geïndexeerd wordt? Mijn schatting is de koers van het aandeel in het huidige klimaat van lage rentes al snel richting de 20.000 euro zal stijgen. Dit heeft vele positieve effecten. Kleine beleggers, die volledig of gedeeltelijk willen verkopen, zullen de gelegenheid krijgen om hun aandelen door te verkopen aan verzekeraars en andere institutionele beleggers die ondertussen bijna wanhopig op zoek zijn naar beleggingen met een degelijk en gegarandeerd rendement.

Er is maar één voorwaarde: volhouden

Zoals de meeste zaken in het leven zal dit alles echter niet automatisch gebeuren. Hier schuilt trouwens de enorme fout die de aandeelhouders in de periode 2002-2006 gemaakt hebben. Men dacht dat Deminor en Modrikaman, twee kleppers op hun domein, de klus wel voor de rechtbank zouden klaren en dat de winsten rustig vanuit de luie zetel konden geïncasseerd worden. Iedereen negeerde mijn waarschuwingen omtrent de macht van het cluster (BNB, Bankcommissie, Bank voor Internationale Betalingen, IMF, ECB, de loge) dat rond Nationale Bank geweven is.

Samen met het ganse politieke establishment in België, ondertussen inclusief de N-VA vormt dit geheel een blok dat sterk genoeg is om rechters in de pas te doen lopen en de media tot struisvogel-journalistiek te bekeren. Zulk een sterk blok kun je als gewone burgers niet te lijf gaan als je niet zelf een front kunt vormen van mensen die bereid zijn om rustig en standvastig dezelfde strategie aan te houden. In de voorbije vijftien jaar zijn er tal van mensen geweest die op een bepaald moment geloofden dat ze het beter konden.

Dit zorgde voor de nodige verdeeldheid, deed talloze waardevolle elementen afhaken en ieder van die initiatieven had tot op heden één constante: na een paar jaar gooiden de betweters de handdoek in de ring. Daarom zal ik, bij de organisatie van deze actie, geen ander leiderschap aanvaarden dan het mijne. Ik heb teveel goedmenende mensen, die het dossier vaak niet genoeg kennen, zich met volle vaart in dit dossier zien vastbijten, om er dan na enkele jaren weer van weg te lopen, gefrustreerd omwille van de traagheid en de spelletjes. Zo wordt véél energie verspild. De kunst is om rustig te blijven, en vol te houden. Dit is een uitputtingsslag – géén bokswedstrijd.

20 000 EUR

Ik weet het: de werkelijke waarde ligt met +35.000 euro een stuk hoger dan de hoger vermelde 20.000 doch hier verwijs ik naar de oude volkswijsheid "Die het onderste uit de kan wil, krijgt het deksel op de neus".

"Het is bedrieglijk eenvoudig om een bevolking onrechtvaardigheden te laten slikken."

Véronique Goossens, journaliste en auteur van het boek "De Geldmakers". Juist Véronique, maar uw moreel krediet heb je bij uw overstap naar Belfius wel helemaal verspeeld.

Overall in Europa beginnen mensen te beseffen dat de centrale banken véél te veel macht hebben. Als alles goed gaat, dan is dit dossier tegen 20 januari helemaal naar het Engels vertaald, en zal de hele wereld dus weten wat er in België gebeurt. Dit zal niet enkel verder bijdragen aan het stijgen van de koers, maar is ook nog een element meer om druk te zetten op het bestuur van de bank. We willen toch niet de schande van Europa worden?

U moet goed begrijpen dat men in de entourage van de BNB vooral hoopt dat het verzet van de kleine aandeelhouders een stille dood zal sterven. Ze hebben het vaak zien gebeuren: golven van enthousiasme. Men wacht gewoon tot zo'n golf voorbij gaat. Zolang de slachtoffers dus niet bereid zijn om zich enige moeite te getroosten om de koers van 2.700 euro dicht bij de intrinsieke waarde van +35.000 euro te brengen, gaat er niets veranderen. Een juridische slag is daarbij één mogelijkheid, maar nog veel en veel belangrijker is de psychologische impact van effectieve aanwezigheid op de Algemene Vergaderingen: wees daar zo massaal mogelijk aanwezig.

Vergis u niet: tussen 2.700 en 35.000 gaapt een kloof van 1200%! Maal twaalf zou voor iedere belegger toch een incentive moeten zijn om een inspanning te leveren om zo'n rendement binnen te halen. Ik zal trouwens volgend jaar wellicht zelf naar de algemene vergadering van de SNB gaan, met als doelstelling het BNB-verhaal internationaal in de picture te plaatsen, en wie weet schaarst de man die de trein bij de SNB op gang bracht zich aan de kant van de groene petten in Belgenland. Indien hij succes boekt bij de SNB lijkt mij dit zelfs bijna gegarandeerd. Dit is een internationaal verhaal!

Groene petten

Daarom deze oproep: geef mij op maandag 20 mei 2019 meer dan 500 groene petten op de algemene vergadering en u zal zien dat de hoop op een stille dood van het verzet een abrupt einde zal kennen. Ieder jaar wordt de voltallige directie van de Bank door ons compleet belachelijk gemaakt op inhoudelijk vlak, doch het deert hen voorlopig niet omdat slechts enkele tientallen slachtoffers hiervan getuige zijn en de pers er totaal geen aandacht aan besteedt. Maar als we daar staan met 500 dan krijgen kwalitatieve argumenten wel degelijk een groot soortelijk gewicht.

Voor de algemene vergadering plan ik een korte demonstratie aan de hoofdingang, om daarna tijdens de algemene vergadering voluit te gaan. Vergeet niet dat we met het grootste gemak één of meer juridische procedures op poten kunnen zetten om zo bijvoorbeeld de onterecht betaalde sommen uit het verleden terug te vorderen. Dat, op zich, is al genoeg om druk op de ketel te zetten, maar we hebben tal van mogelijkheden om het BNB dossier open te breken, de hoofdverantwoordelijken zenuwachtig te maken en de maffieuze praktijken onder de aandacht van het brede publiek te brengen.

Dit alles om één doel te bekomen: het volwaardig indexeren van het eerste dividend naar de koopkracht van vandaag. Ik zou evengoed de eis op tafel kunnen leggen dat de vergoeding van de gouverneur teruggebracht wordt tot de helft. Of dat er een audits moet komen

Persoonlijk woon ik jaarlijks verschillende belangrijke internationale conferenties bij. Dit jaar was ik in februari te gast bij de Bundesbank in Frankfurt en daar hebben ze geen enkel probleem met de inmiddels zeer gekende groene pet die ik zelfs mag dragen tijdens de goed verzorgde diners. In september van dit jaar vonden er bij de Nationale Bank twee belangrijke conferenties plaats met op 26 oktober Mario Draghi himself als sluitstuk! Je hebt er geen idee van hoe blij Draghi is als hij groene petten mag begroeten!

Het is plezant om koerswinsten van dertig procent te realiseren, doch de kick om meer dan 500 % procent binnen te halen is daarmee onvergelijkbaar. Bij Spadel realiseerde ik onlangs een nettowinst van 1.900% op de helft van mijn positie, de resterende helft noteert momenteel op +2.000% en met een beetje geluk dwing ik binnen enkele maanden een multinational op de knieën in het dossier Ubizen. Dat is wat ik doe. Dat is waar ik goed in ben.

Op het juiste moment zal ik aan jullie vragen om elk één aandeel BNB te kopen, met maar één vraag: om dat aandeel met een horizon van minstens 10 jaar te kopen, zodat het de BNB duidelijk wordt dat we er niet in zitten voor de korte termijn. Bij alle grote successen uit mijn carrière, en dat zijn er ondertussen toch al een paar, kwam het telkens op hetzelfde neer: tijdig de verborgen waarde detecteren en vervolgens voldoende geduld hebben om de goede oogst binnen te halen. Verkopen na een eerste stijging kan, maar het gaat ons niet om 40 % winst. Het gaat ons om ettelijke honderden procenten. Sommigen zullen komen, sommigen zullen gaan, maar de grote winsten, die zijn alleen voor de echte volhouders weggelegd. Ticker: BNB.BR

over de bestuurdersverrichtingen van de laatste tien jaar. Of nog allerlei “lastige” zaken. Dat vraag ik echter allemaal niet. Nog niet. Wat ik vraag is zéér redelijk, en houden wij als aandeelhouders de druk op de ketel, dan ben ik er 100 % zeker van dat wij onze slag thuis halen. Dit is niet mijn eerste strijd, en zeker niet de laatste.

In het verleden organiseerde ik reeds enkele succesvolle bezoeken aan de hoofdzetel van de ECB in Frankfurt. Dit kunnen we volgend jaar opnieuw op de agenda zetten. Je kunt je inbeelden dat men bij de ECB iedere keer bijzonder verheugd is telkens ze geconfronteerd worden met de schandalen bij de BNB. De directie in haar hemd zetten, nationaal en internationaal, dat is waar het om draait. Maar dat kan dus niet als ik als een eenzame in de woestijn sta te roepen. Ik heb een leger van gemotiveerde soldaten nodig.

Laat u niet ontmoedigen door die lange termijn overigens. Van één ding bent u namelijk wél al zeker: dit aandeel is zo ondergewaardeerd dat het ondertussen een veilige onderbodem heeft gevonden. En wetende dat dit een héél kleine markt is – er zijn maar 200.000 aandelen publiek genoteerd – kun je ervan op aan dat zelfs een kleine golf aan nieuwe kopers een nog grotere golf aan geïnteresseerden gaat aantrekken. En zeker als we ook het meer fundamentele punt kunnen binnenhaken dat het aandeel beter gesplitst kan worden.

Waarom zorgen we er niet voor dat er 10 000 000 aandelen zijn, bijvoorbeeld, één voor elke Belg? Op die manier komt de controle van de centrale bank volledig bij de burger te liggen, helemaal los van de politiek. Is dit op één jaar realiseerbaar? Neen, helemaal niet. Eerst moet er rechtvaardigheid geschieden, en eens we als beweging dat moreel krediet verworven hebben kunnen we verder gaan. Maar met alles wat nu op tafel ligt ben ik er 100 % zeker van dat we recht zullen kunnen halen. De bevolking pikt het gewoon niet meer.

Hiermee komen we aan het einde van de vierde en laatste aflevering in het dossier BNB. In de volgende editie ga ik als afsluiter ook mijn eigen visie over deze zaak nog eens doen.

De jaarlijkse algemene vergadering is het moment bij uitstek om de zaak open te breken. Als we er bijvoorbeeld zouden in slagen om meer aandeelhouders bijeen te krijgen dan de 600 beschikbare zetels in het auditorium kunnen de media de evolutie niet meer negeren. Sommige journalisten willen het verhaal graag brengen, maar om dat te kunnen verantwoorden tegenover hun reacties hebben ze een nieuw feit nodig. Een recordopkomst en de NBB die moet uitwijken naar een grotere zaal voor haar jaarvergadering zou zo'n belangrijk nieuw feit kunnen zijn. Zie ik u daaar?

Bezoek de blog “NBB4ever” waar Erik verhaalt over de strijd tegen de malversaties bij de NBB. Een interessante artikelenreeks (3 delen) gaat over hoe hij afgeserveerd werd bij de N-VA. Toen die partij nog klein was, schaarde ze zich resoluut aan de kant van de privé-aandeelhouder. Van het moment dat er postjes te verdelen vielen, in casu de post van Gouverneur (0,5 miljoen per jaar) kreeg Erik een heel ander geluid te horen. De stukjes lezen vlot, en de blog is zeker een bezoekje waard.

Uit de artikelenreeks die Erik op zijn blog zette blijkt duidelijk dat de N-VA er zijn hand niet voor omdraait om een lid dat niet akkoord is met de gang van zaken zomaar van de ledenlijst te schrappen, zonder kans om zichzelf te verdedigen. Men probeerde Erik te verwarren, door te doen alsof zijn ontslag als bestuurslid ook zijn ontslag als lid van de partij betekende. Typische politieke spelletjes.

Nabeschouwing

In de vorige editie publiceerden we het slot van het Dossier NBB, onder leiding van Erik Geenen. In deze editie wil ik, na alle feiten beschouwd te hebben, mijn eigen indrukken meegeven, en jullie ook oproepen om effectief een aandeel te kopen zodat we bij de volgende Algemene Vergadering die op maandag 20 mei 2019 om 14:00 te Brussel doorgaat, massaal met groene petten aanwezig kunnen zijn om onze centrale eis kracht bij te zetten: indexering van het dividend naar de koopkracht van vandaag. Dit is géén onhaalbare eis, als het goed wordt uitgelegd.

Wie het dossier erop naleest, die kan niet anders dan schrik krijgen. De Belgische politiek is notoir voor zijn irrationaliteit, scandaleuze houding, en totaal gebrek aan principes, en is één van de redenen waarom ik ooit militeerde voor de partij N-VA (toen die tenminste nog de ballen had om effectief naar een onafhankelijke Vlaamse Republiek te streven). Ondertussen ben ik monarchist geworden, of triarchist liever (zie het essay “De Terugkeer van de Koning”) en dus zie ik alle politieke partijen, van links tot rechts, als gehypnotiseerd door dezelfde illusie: dat het legitiem is om via geweld of de dreiging met geweld de burger van zijn eigendom te ontdoen via belastingen.

Maar dat is filosofie. Waar het ons hier nu om gaat is de praktische vraag: *“Hoe zorgen we ervoor dat de impliciete waarde die in dit aandeel vervat zit ook effectief in de koers weerspiegeld wordt?”* Als het over strategie gaat, volg ik Erik volledig: aangezien de politiek de NBB als melkkoe gebruikt, is het zinloos om daar gelijk te willen halen. We hebben al dikwijls gezien hoe in het verleden men dan gewoon een wet stemt die een legitieme eis onklaar maakt. Neen, het spel moet 100 % psychologisch worden gespeeld: wat blijft er nog over van de reputatie van sommige betrokkenen, indien de wereld komt te weten wat ze allemaal mispeuterd hebben?

In de komende weken ben ik dan ook van plan om de vier delen die Erik voor ons geschreven heeft (telkens 5 pagina's) te bundelen tot één speciaal dossier, en dit dossier ook te laten vertalen naar het Engels. (Vrijwilligers mogen zich aanmelden). Op die manier kan heel Europa (en bij uitbreiding eigenlijk heel de wereld) perfect op de hoogte worden gebracht van deze strijd, en van onze eisen. Beeld je maar eens in dat vanuit Zwitserland, waar al een heel actieve groep bezig is met dezelfde strijd, interesse komt om NBB te kopen, en ook daar ons nieuws te verspreiden. Ik denk dat we snel aan tafel zullen zitten met de betrokkenen.

Zelf heb ik lang geleden al besloten om mij absoluut niet meer in te laten met politiek. Finaal zijn alle partijen, over de hele lijn, ervan overtuigd dat de staat legitiem is. Ikzelf niet. De Staat is uitgevonden in 1648, meerbepaald bij de Vrede van Westfalen, en wel om als vehikel voor de afbetaling van de schulden die werden opgelopen tijdens de godsdienstoorlogen, die nota bene langs beide kanten door dezelfde partijen werden gefinancierd. Mij hebben ze dus niet meer liggen. Maar soms wordt het mij toch nét iets te gortig. En dan doe ik nog eens iets dat ik normaal niet zou doen. Zoals nu.

De ultieme stok achter de deur is uiteraard de dreiging van juridische acties tegen de regenten in verband met het jaar na jaar onterecht overhevelen van geld naar de Schatkist. Ik weet uit verschillende goede bronnen dat onder andere de regenten die het VBO, UNIZO en de Boerenbond vertegenwoordigen in de Regentenraad, zich niet bepaald goed in hun vel voelen met de problematiek van de onteigeningen zonder compensatie. Voor ondernemers en zelfstandigen is het immers niet vanzelfsprekend dat hun vertegenwoordigers het niet opnemen voor het eigendomsrecht ...

Dat als eerste stap, die in feite nog heel braaf is. We informeren eigenlijk gewoon de burger, die van de vele malversaties op de hoogte mag worden gebracht. Tenslotte is het ook zijn Centrale Bank, en, als de politieke theorie klopt (wat ze niet doet) zouden zij dus ook belang moeten hebben bij de eerlijke werking daarvan. Maar vriendelijke gesprekken, zelfs al gebeuren ze onder de zeer reële dreiging van gezichtsverlies, leveren niet automatisch resultaat op. Veel beter is het om ook even de stok te laten zien. Wat gebeurd is inzake de vastgoedtransacties, bijvoorbeeld, kan zonder meer als verduistering van vennootschaps gelden worden geduid. En er is nog veel meer, waar we hier open en bloot natuurlijk niet over gaan schrijven.

Van primordiaal belang is wel natuurlijk, dat Erik zich in zijn activisme gesteund weet door een grote schare aan volgelingen, die niet zomaar zullen opgeven bij de eerste tegenslag. In de vorige editie heb ik gezegd dat wie een aandeel NBB koopt een zéér lange adem moet hebben. Het is precies dat – het idee dat we als pitbulls niet zullen aflaten – die het bestuur op andere gedachten kan brengen. Als ze ook maar één moment de indruk krijgen dat het gewoon een kwestie van wachten is voor men het beu wordt, dan wint men inderdaad.

Zodoende: ikzelf ga tenminste één aandeel NBB kopen, en dit voor onbeperkte tijd. Laat ons zeggen: minstens tien jaar. Een aandeel kost om en bij de 3000 EUR, en ik heb dat geld niet nodig. Maar het zorgt er wel voor dat je op de AV binnenmag, en indien we daar massaal met groene petten aanwezig zijn, dan is er wel degelijk opnieuw een feit dat het nieuws kan halen, en zelfs internationaal, zeker als het dossier effectief naar het Engels wordt vertaald. Eenmaal die wagen aan het rollen is, dan, verhoogt de druk enkel, zeker als het bestuur weigert tot rede te komen. En hopelijk dus ook de koers.

Meer kan ik op dit publiek forum niet vertellen zonder onze strategie in gevaar te brengen. Daarom gaan we op 20 januari 2019 Erik zelf aan het woord laten, en wel tijdens onze eerste Nieuwjaarsreceptie, die door zal gaan in het Vander Valk Hotel te Beveren. Daar gaat Erik nog eens de belangrijkste punten uit dit dossier herhalen, en ook heel precies aangeven wat de strategie voor de komende jaren zal zijn. Ten gepasten tijde mogen jullie voor dit evenement nog een mail verwachten. In de tussentijd merk ik op dat het dagelijks verhandeld volume van NBB aandelen al verviervoudigd is.

En we zijn nog niet eens begonnen ...

Wil u van het laatste nieuws inzake de strijd tegen de BNB op de hoogte blijven, abonneer u dan op de tweets van Erik. U vindt hem onder de naam "Erik Geenen" op Twitter. Zijn account is een verzamelaarsplaats voor de info van het moment: artikels, cijfers, een nooit opdrogende bron aan informatie.

Ooit al eens een abonnement op MT overwogen? Ik kan het u aanraden. Onze laatste tevredenheidsenquête liet zien dat maar liefst 88 % van de abonnees "tevreden" tot "zeer tevreden" is. Elke twee weken krijgt u een editie in de bus boordevol informatie over de toestand van de financiële markten, geopolitieke analyse, en concrete beleggingstips.

Twee maal per jaar organiseren wij met de abonnees een studiedag rond een bepaald thema. Onze volgende studiedag, die doorgaat op 24 maart 2019 te Breda, heeft als titel "The Future of Gold" en is de ideale gelegenheid om kennis te maken met andere wakkere beleggers.

Meer info: www.macrotrends.be

Eisenpakket – update voorjaar 2019

De vorige vier delen plus de nabeschuiving werden gepubliceerd in de vier zomernummers van MT 2018, plus de septembereditie. Ik heb ervoor gekozen om de tekst letterlijk te herpubliceren en er vervolgens deze toevoeging aan toe te voegen omdat sinds die publicatie toch wel wat in beweging gekomen is. In heel Europa is de druk op overheden enorm gegroeid en met name om wat te gaan doen aan de steeds verder verslechterende omstandigheden van de gewone man en vrouw. Ook in België wil het activisme rond de BNB de zaak maatschappelijk opentrekken. Daarom is onze slogan: “De Centrale Bank is van iedereen”.

In het bovenstaande deel “Eisenpakket” vindt u dat wij als activisten bij de BNB eigenlijk maar één eis hebben: vergoed de mensen correct voor het risico dat ze nemen door hun kapitaal in deze onderneming te stoppen. Maar na rijpe interne discussie hebben we beseft dat het dossier van de Centrale Bank eigenlijk een symbooldossier voor de hele samenleving is: als de rechten van de kapitaalkrachtigen al met de voeten getreden worden, waarop kan de brede bevolking dan ooit nog rekenen? We zitten hier samen in, en het zal enkel als massabeweging zijn dat we iets bereiken.

Daarom stellen we in dit dossier nog twee bijkomende eisen: één symbolische, en één effectieve. De symbolische is dat de exuberante en totaal onverantwoorde vergoeding van de Gouverneur, die nu meer dan een half miljoen EUR per jaar bedraagt, zo snel mogelijk teruggeschroefd wordt naar 100 000 EUR per jaar. Dat is nog steeds een riant vergoeding, zeker als je weet dat die functie voor eigenlijk bijna niks meer inhoudt: het beleid wordt in Frankfurt gemaakt, en de lokale gouverneurs zijn eigenlijk slechts de uitvoerders van dat beleid. Wetende dat de bevolking verarmt, is dit een prioritaire eis.

De tweede eis, dan, is een effectieve eis. Eentje dus, die helemaal niet symbolisch is. Want laat ons wel wezen, met die 400 000 EUR die per jaar zou worden uitgespaard op het loon van de gouverneur zijn de problemen natuurlijk niet opgelost. De bevolking verarmt inderdaad, en niet zelden door het toedoen van het beleid van centrale banken. Hoeveel krijgt men nog op de spaarrekening? Hoeveel is de inflatie? Het verschil is vaak negatief: zelfs wie spaart verliest geld. Daarom eisen wij dat de BNB haar winst deelt met de burger.

Concreet willen wij dat bovenop de 200.000 publiek aandelen, die in private handen zijn, en de 200.000 aandelen die niet op de beurs worden verhandeld maar in publieke handen zijn, nog een extra serie winstaandelen worden uitgegeven, waarvan elke meerderjarige burger van België één in bezit krijgt, en dit tot aan zijn overlijden. Dit aandeel, dat recht zal geven op een deel van de jaarlijks gemaakte winst – die nu toch via het buitmaken van de reserves in de vetpotten van de staat verdwijnt – zal ervoor zorgen dat de opbrengst van deze publieke instelling, rechtstreeks naar de bevolking gaat.

Hiermee is de zaak glashelder gemaakt: als activisten bij de BNB scharen wij ons aan de kant van de bevolking. Wij eisen dat twee van de drie eisen van dit zéér redelijke eisenpakket worden uitgevoerd. Wil de Gouverneur wérkelijk zijn riant loon behouden, dan moet hij de winst op zijn minst met de bevolking delen. Wij staan ondertussen open voor élk gesprek.

De centrale bank is van iedereen.

De slogan waarmee wij ons eisenpakket kracht bij willen zetten.

Eis I:

Wedde van de gouverneur wordt terug gebracht naar 100 000 EUR.

Wie verdient 100 000 EUR wedde per jaar? Zéér weinig mensen! De Gouverneur bekleedt een publieke functie, en moet het goeie voorbeeld geven.

Eis II:

Dividend wordt aangepast aan de stijging van de levensduurte

Wordt dit goedgekeurd, dan schiet de koers van het aandeel BNB meteen de lucht in. Wie wordt daar slechter van? Niemand!

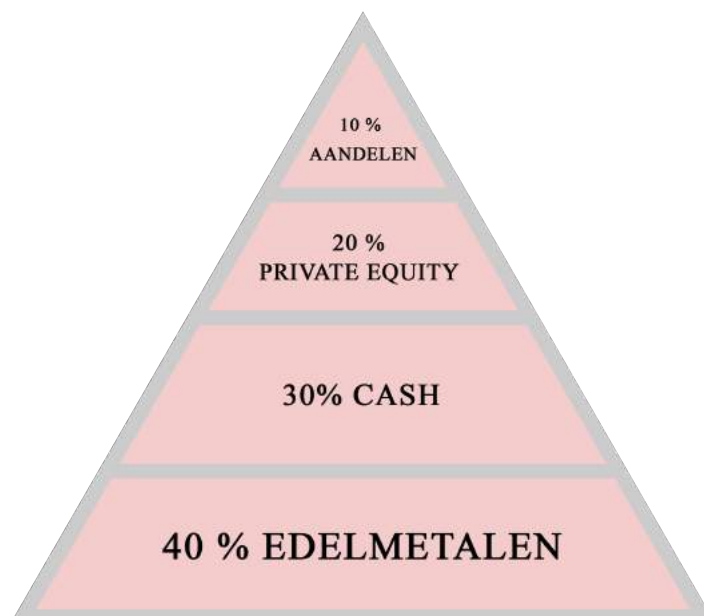
Eis III:

Iedere Belg krijgt één winstaandeel vanaf de leeftijd van 18 jaar tot aan het overlijden

Dit moet een traditie worden: als de BNB werkelijk een publieke instelling is, dan heeft het publiek recht op een deel van de winst die ermee gemaakt wordt.

Investeringspiramide

Instap	Naam	Symbool	Instap	Nu	Winst/Verlies	Risico	Advies
Aandelen 10 %							
15-1-2014					135%	Laag	Kopen
20-5-2014					20%	Midden	Kopen
25-10-2017					44%	Midden	Kopen
01-08-2018					15%	Laag	Kopen
Private Equity	20 %	Gevarieerd	Kom naar de studiedagen – één tip per jaar				
2018							
2019							
Cash 30%							
7/1/2012			5.36	5569	103799%	Middel	Wachten
12/3/2015			0.6	92	15233%	Hoog	Wachten
ZOWEL GIRAAL ALS CHARTAAL!			HET IS VERSTANDIG WAT DOLLARS TE KOPEN				
Edelmetalen 40 %							
30-6-2011	Fysiek goud (EUR)	XAU	1120	1066	-5%	Laag	Kopen
30-6-2011	Fysiek zilver (EUR)	XAG	16.26	12.72	-22%	Laag	Kopen

Volgens li·ber·ta·ri·ërs zijn mensen vrij om te denken en doen wat ze willen, mits ze daarbij anderen niet in hún vrijheid beperken. Zij verkiezen vrijwillige oplossingen vanuit de gemeenschap boven dwingende oplossingen vanuit de overheid en erkennen dat een vrije samenleving menselijker, welvarender en gelukkiger is.

